

Namnlös

Ville vara en poet på vars grav
kvinnor sprider rosenblad,
men vart jag blott en människa,
bland andra -
Hur lockar oss likväl inte
ett stycke odödlighet -

Men öster om Eden, har det sagts mig,
vaktar Cherubin,
den gamle gudens ängel,
med ett bart huggande svärd, vaktar han
- livets träd,
och säger: i livet är människan givet – ett litet stycke
odödlighet – den som åtrår mera blir för gudalik.
Med sådant har den gamle
ingen fördragsamhet.

Och man ska inte trakta efter mycket,
ety då kan det gå som för Li Po
som dog
då han drucken
ville omfamna en måne -
i Gula floden